

Η πανήγυρις του Αγίου Γεωργίου στην Σύμη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύμης, Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου

Εορτάστηκε σεμνοπρεπώς και στην Σύμη, η ιερά μνήμη ενός εκ των πλέον ενδοξοτέρων και λαοφιλεστέρων Αγίων της Ορθόδοξου Εκκλησίας, του Αγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, το διήμερο 5 και 6 Μαΐου.

Η πατρογονική ευσέβεια των Συμαίων επέδειξε απ' αιώνων μεγάλη ευλάβεια στον δημοφιλή αυτόν Άγιο και θεμελίωσε προς τιμήν του οκτώ (!) Ναούς στο νησί, δύο ενοριακούς και πέντε εξωκκλήσια.

Ο Σεβ. [Μητροπολίτης Σύμης](#), Τήλου, Χάλκης και Καστελλορίζου κ. Χρυσόστομος, κατά το πρόγραμμά του, εχθές το εσπέρας του Πάσχα, χοροστάτησε του Μεγάλου Πανηγυρικού Εσπερινού ώρα 19:00 στον πανηγυρίζοντα Ενοριακόν Ναόν του Αγίου, στο παραθαλάσσιο γραφικό οικισμό του Πεδίου Σύμης, πλαισιούμενος εκ του Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτου π. Αντωνίου Πατρού, Καθηγουμένου της Ι. Μονής

Πανορμίτου, του Αιδεσ. Εφημερίου του Ι. Ναού Οικονόμου π. Χρήστου Σταθοπούλου, του π. Γεωργίου Χατζηχρυσάφη, του π. Φιλοθέου Κάλφα και του Ιεροδιακόνου π. Παύλου Τερεζάκη.

Την κυριώνυμο ημέρα μνήμης του Αγίου Γεωργίου, ο Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος, χοροστάτησε του Όρθρου και τέλεσε την Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Ενοριακό Ι. Ναό Αγίου Γεωργίου άνω Χώρας Σύμης, έχοντας συλλειτουργούς του τον Πανοσιολ. Καθηγούμενο της Ι. Μονής Πανορμίτου, Αρχιμανδρίτη π. Αντώνιο Πατρό, τον Αιδεσ. Εφημέριο του Ι. Ναού Αγίου Ελευθερίου π. Φιλόθεο Κάλφα, τον Αιδεσ. Εφημέριο του Ι. Ναού π. Αντώνιο Μανιά και τον Ιεροδιάκονο π. Παύλο Τερεζάκη.

Τα αναλόγια διακόνησαν γλυκυφθόγγως ο Ιεροψάλτης και Επίτροπος του Ι. Ναού κ. Αγαπητός Μιχελής, ο κ. Αντώνιος Μέντης και ο κ. Αναστάσιος Μπαλής. Παρέστησαν ο Δήμαρχος Σύμης κ. Ελευθέριος Παπακαλοδούκας, ο Διοικητής της Δ.Α.Ν. Σύμης Συνταγματάρχης κ. Παναγιώτης Βρανάς, αλλά και αρκετός κόσμος.

Ο Σεβασμιώτατος ευλόγησε τους προσφερομένους άρτους και προ της απολύσεως της Θείας Λειτουργίας, προέστη της Λιτανείας της ι. Εικόνας, ομιλήσας επικαίρως στο εκκλησίασμα περί της μεγάλης μορφής του τιμωμένου Αγίου. Τέλος η φιλόξενη Επιτροπή του Ι. Ναού προσέφερε καφέ και τα καθιερωμένα εόρτια κεράσματα στους συμμετέχοντες πιστούς.

Ο άγιος Γεώργιος έζησε στην Καππαδοκία κατά τα τέλη του 3ου αιώνας μ.Χ. Καταγόταν από ευγενική και πλούσια οικογένεια. Οι Χριστιανοί γονείς του Γερόντιος και Πολυχρονία, είχαν ελληνική καταγωγή και τον ανέθρεψαν «εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου». Σε ηλικία 18 ετών κατετάγη στον ρωμαϊκό στρατό. Για την ανδρεία του και την γενναιότητά του στις μάχες ονομάστηκε Τροπαιοφόρος, ενώ ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός, εκτιμώντας τον ηρωισμό του τον έκανε στρατηλάτη.

Όμως λίγο αργότερα ο ειδωλολάτρης αυτός αυτοκράτορας, κήρυξε απηνή διωγμό κατά των Χριστιανών, ανάμεσα στους οποίους ομολόγησε με παρρησία την χριστιανική του πίστη και ο Άγιος Γεώργιος. Αρχικά προσπάθησε με υποσχέσεις και με απειλές στη συνέχεια, να πείσουν τον άγιο να αρνηθεί τον Χριστό και να προσκυνήσει τα είδωλα. Μάταια όμως, ο μάρτυρας του Χριστού παρέμεινε εδραίος στην πίστη και τότε άρχισαν τα σκληρά βασανιστήρια.

Στην αρχή ο Άγιος φυλακίστηκε, του περίσφιξαν τα πόδια στο ξύλο και πάνω στο στήθος του τοποθέτησαν μεγάλη και βαρειά πέτρα. Εν συνεχεία, ο Διοκλητιανός διέταξε τους δημίους να δέσουν τον άγιο σ' ένα μεγάλο τροχό με περιστρεφόμενα μαχαίρια που κομμάτιαζαν τις σάρκες. Ένας άγγελος όμως τον ελευθέρωσε και τα τραύματά του θεραπεύτηκαν. Βλέποντας το μεγάλο αυτό θαύμα, ο Πρωτολέων και ο Ανατόλιος, δύο από τους αξιωματικούς του βασιλιά, μαζί με χίλιους στρατιώτες ομολόγησαν την πίστη τους στον Χριστό. Ο Διοκλητιανός θύμωσε τόσο, που έγινε έξαλλος και διέταξε να τους σκοτώσουν.

Έπειτα διέταξε να γεμίσουν ένα λάκκο με ασβέστη και νερό, να ρίξουν μέσα τον Γεώργιο και να τον αφήσουν τρεις ημέρες, ώστε να διαλυθούν και αυτά τα κόκκαλά του. Ωστόσο, μετά από αυτές τις μέρες, αντί να βρούν το σώμα του αγίου καμένο και διαλυμένο, τον βρήκαν όρθιο να προσεύχεται. Ο Διοκλητιανός διέταξε

να πυρακτώσουν μεγάλα σιδερένια παπούτσια και υποχρέωσαν τον άγιο να περπατήσει φορώντας τα. Ο Γεώργιος περπατούσε αβλαβής και προσευχόμενος. Ο αυτοκράτορας απέδωσε πάλι το θαύμα σε μαγεία και κάλεσε ένα μεγάλο μάγο, τον Αθανάσιο, να τον βοηθήσει. Αυτός έφερε δύο αγγεία με ισχυρά δηλητήρια και ο αυτοκράτορας διέταξε τον Γεώργιο να τα πιεί. Ο άγιος έκανε την προσευχή του, ήπια τα δηλητήρια και δεν έπαθε τίποτε. Τότε ο μάγος, γονάτισε μπροστά στον άγιο Γεώργιο, ομολόγησε την πίστη του στο Χριστό και μαρτύρησε και ο ίδιος.

Η Αλεξάνδρα, η σύζυγος του αυτοκράτορα μαζί με τους υπηρέτες της, Απολλώ, Ισαάκιο και Κοδράτο πίστεψαν στον αληθινό Θεό και θανατώθηκαν από τον Διοκλητιανό την επομένη μέρα. Δυόμιση ολόκληρα χρόνια διήρκεσαν τα μαρτύρια του αγίου Γεωργίου και η φήμη του απλώθηκε σε όλη την χώρα. Έτσι, πλήθος ανθρώπων τον επισκέπτονταν καθημερινά και ακούγοντας την διδασκαλία του πίστευαν στον Χριστό. Όταν πληροφορήθηκε ο βασιλιάς τη μεταστροφή τόσων ανθρώπων στο χριστιανισμό, αποφάσισε την εκτέλεση του Αγίου. Νωρίτερα ο Διοκλητιανός του πρότεινε να πάνε στο ναό του Απόλλωνα για να θυσιάσει στα είδωλα. Ο Γεώργιος πήγε στο ναό και αφού προσευχήθηκε στο Θεό διέταξε τα είδωλα να πέσουν. Αμέσως αυτά έπεσαν και συνετρίβησαν. Εξοργισμένος ο Αυτοκράτορας εξέδωσε διαταγή και ο δήμιος του απέκοψε την κεφαλή. Το τίμιο σώμα του το πήρε ένας πιστός υπηρέτης του και το μετέφερε στην Παλαιστίνη, την πατρίδα της μητέρας του, όπου το ενταφίασαν οι Χριστιανοί με μεγάλες τιμές.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΠΕΔΙΟΥ

ΟΡΘΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΧΩΡΙΟΥ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

© Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΥΜΗΣ

